

НА

КРИЛИМА

НАШЕ ШКОЛЕ

МАРИЈАНА ПОПОВИЋ

Збирка песама

***НА КРИЛИМА НАШЕ
ШКОЛЕ***

Аутори

**Дружина учитељице
Маријане**

У Београду, април 2020.

Уводна реч

Драги читаоци,

верујемо да ћете уживати у свакој песми која је део ове мале, а опет велике збирке. Песме су настајале у времену када нам је недостајала наша школа „Иван Горан Ковачић“, учионица, дружење.

Своју машту користили смо да створимо једну дивну чаролију, која је записана у времену и која ће трајати. Пренели смо наша осећања на папир и створили право ремек дело, нама јако вредно.

Ову збирку песама посвећујемо ученицима, наставницима, директору и свим запосленима у школи, као и родитељима јер су нам несебично пружали подршку и омогућили да ова збирка изгледа баш овако!

Аутори

Дружина учитељице Маријане

Април у Београду 2020-те

Учитељице драга, где си ти сада?

Недостаје ми твоја настава,
срамота рећи није
и твој глас и твоја коса плава.

По цео дан ме код куће муче:
„Јеси ли учио, Вуче?“
Ја само подигнем нос.
Зар не знају да сам ја мајстор за X- воX?

Збуњује ме стање бедно,
школа и кућа сада су једно.
И ово ће време проћи,
у школу ћу опет доћи.

Другари моји мили,
поруку вам шаљем,
Живи ми били!!!!

Вук Лазућ, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Биће опет школе

*И*з далеке Кине, стигла је корона.

По целом се свету раширила она.

Скинула је свима осмехе са лица.
Цела земља пати к`о рањена птица.

У школи нашој клупице су празне,
да у школу не идемо нема веће казне.

Недостаје пуно игра, шала, граја.
Искрено се надамо вирус је близу краја.

Да нас школско звоно, у клупе позове,
да заједно кренемо у победе нове.

Школа ће нам ускоро отворити врата.
У клупама биће све сестра до брата.

Са нашом Маријаном срећни ћемо бити.
Своју радост нећемо ни од кога крити.

Јована Станић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Време короне

Из далеког нам Вухана,
преко мора и Милана,
стигао нам незван гост
и однео радост.

Са короном нема шале,
то сви кажу и сви жале
што напоље сад не могу,
у шетњу и природу.

У кући сам већ 18 дана.
Ту су мама, тата, а и бата.
Ја их чувам, за њих бринем,
зато никуд ја не идем.
И бака је ту са нама,

увек брижна мамина мама.
Она каже да пролећни
сунчев зрак,
увек отера мрак.

Нека онда сунчев зрак,
отера и овај вирус јак,
да поново видим
другаре своје,
да се дружимо,
идемо напоље.

Да се вирус овај
не врати више,
ја то желим највише,
а ако се некад врати,
знаћу како помоћ дати.

Теодор Крсмановић, 2/4

Да се не претера

Нешто сам размишљ`о,

ни сам не верујем,
као да би` читао,
ал` да не претерујем.

Нећу од знања пући,
нећу да штрчим,
остаћу у кући,
да малко учим.

Ево неких бројева,
јел` то математика?
Добро дошла таблице,
љубави моја велика.

Од милине не знам шта ћу,
мало бројке, мало слова,
коме више пажње даћу,
сваког сата свеска нова.

Али морам признати,
потребна је мера,
да се све не измеша
и са знањем не претера.

Велимир Савић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Другари

*Д*ругари моји, драги и мили,
прође цео месец у школи нисмо били.

Недостајете ми пуно, сви од реда,
учитељица, клупе, табла и креда.

Поред свега тога, још ми више фали,
дружење на одмору и физичко у сали.

И рођендан свој, прославићу без вас,
ал` кад вирус прође, журка ће за час.

Марко Максимовић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Другарство

*Р*ука се са руком спаја,
упознајемо много другара.
Другарство је пуно среће,
пуно смеха и игара.
Другарство је као цвеће,
пуно тајни и забава.

Нашим играма нема краја,
чује се песма и жагор наш.
Другарство је као велика бајка
у којој пуно себе даш.
Пружимо руку свој деци света,
нека и њима срећа цвета.

Нина Блажевић, 2/4

Изолација

*М*оје двориште

препуно је цвећа.

То је радост и велика срећа.

Али ово дете сваког дана пати,
јер једино жели школи да се врати.

Да се игра, да се дружи

и да нова знања пружи.

Док ја тако чекам праву,

не дам школу забраву.

Па са сестром малом мојом

дан испуним нашом школом.

Слуша она узрујана,

ал`ја будем Маријана.

Ако некад и то мора,

дека глуми директора.

Тешка је секи ова изолација,

ал' за мене права инспирација.

Дуња Јанковић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Ја сам.....

*Ј*а сликам, ја кувам,
помажем и кућу чувам.
Ја сам борац, не стајем,
тренирам и борим се,
никад се не предајем.

Ја сам велики, ја сам мали,
па онда падните ривали.
Ја сам Петар момак прави,
нек` се нађе неко да ме поправи.

Гледам таблет цео дан,
а онда запевам:
Ја сам лав, ја сам цар!
Ја правим дар-мар!

Петар Јоровић, 2/4

Ја сам Коста

*Ј*а сам Коста и волим филмове,
а ту сам увек и за серије.
Кад мој брат Илија оде да спава,
коначно не буде галама.

Онда ми мама направи кокице,
а мени се зацакле окице.

Једва чекам да прође ово стање,
па да друговима у биоскопу
наручим највеће паковање.

Коста Михиловић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Крофне

*А*х, што волим разне крофне,
с` џемом, кремом ил` шећером.
Плус пицама и патофне,
ја то сматрам вечером.

Волим и колаче, торте,
чоколаду или воће.
Било које да су сорте,
па то свако дете хоће.

Ема Вукшић, 2/4

Марго

Свако јутро кад отворим очи,
нешто чупаво на мене скочи.
Па ме лиже, па ме њуши,
од лајања боле уши.

Цео дан ме свуда прати,
а из школе кад се вратим,
њеној срећи краја нема,
опа, скаче без проблема.

То је Марго, мој пас,
зна да лаје на сав глас.
Ал' углавном мудро ћути,
од ње нећеш много чути.

И само тако дан за даном,
моја Марго расте са мном.
Скаче она, скачем ја,
то је игра најбоља.

Павле Јанковић, 2/4

Мој брат Лаза

Мој брат се зове Лаза,
он је једна велик маза.
Воли по цео дан да се игра
и стално се врти као чигра.

Лаза воли да плива у мору
и устаје стално рано у зору.

Ја волим мог малог бату
највише када се играмо у блату.

За косу ме чупа
и воли у бубњеве да лупа.

И тако је стално,
од петка до петка,
чекам мога Лазу
да доведе тетка.

Андреа Савићевић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Моја нова школа

Не идем у школу, укључим телевизор,
уместо рекламне шпице, појаве се учитељице.
Уместо другова и другарица,
поред мене моја породица,
ја поред брата, а поред нас мама и тата.

Почиње час! Учитељица гледа у нас:
Данас, децо, да се упознамо,
да проверимо градиво и ваше знање,
радићемо множење, дељење и одузимање.
Исписа задатке на екрану, па се помери у страну.

Ја у свеску пишем
и гумицом по неку грешку бришем.
И тако до краја часа, не пуштам глас,
пролази први, други и трећи час,
док учитељица не каже: Децо, доста за данас!

Кристина Јанковић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Недостајалица

*Ш*та радим сваки дан?

Сваки дан је досадан!
Радим домаћи, гледам јутјуб,
играм игрице и вртим чигрице.

Недостају ми сви другари из школе,
фудбалски терен, лопта и двориште.
Недостаје ми учитељица коју сви воле
и да идем са њом у позориште.

Филип Смиљанић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Нема дуго школе

Нема дуго школе, а сва деца је одједном воле.

Досада је у кући, учила бих и што ми се не учи.
Вируса ми је преко главе и сви се на нешто жале.

Мачак Гарфи стално дрема,
а невреме се напољу спрема.

Час Сунце, снег, па киша,
можда ипак да му набавим миша.

Ускоро ће све ово проћи
и моје друго четири у школу доћи.

Да наставимо где смо стали,
славили рођендане, играли се и маштали.

За Дивчибаре кофере да спремамо
и више ниједну бригу да немамо.

Хелена Марија Зиројевић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Нисам у школи

Нисам у школи,
коју много волим,
кад би време брзо прошло
и лето нам што пре дошло.

Не могу напоље
док паркове не отворе.
Са терасе гледам улице
и једино видим куће.

Желим да ово брзо прође
и у школу пођем,
да другаре видим
и са њима се дружим.

Никола Васић, 2/4

О животу

Живот је углавном леп,

ал` понекад баш и није.

Пожелиш да га ухватиш за реп
и видиш које тајне крије.

Питам се зашто нисам јединче,
у породици звезда главна.

Ал`тад ме позову: Дођи, Нинче!
Па схватим да сам ипак славна.

Николина Минић, 2/4

Ових дана

Мислим нешто ових дана,
како је тужно кад сам сама.
Пишем, учим, читам, певам,
али у срцу своје другове сневам.

На столу радна свеска и књиге,
ал`школске другове не видим нигде.
Учитељица вредно задатке нам шаље,
али мени недостају наше шале.

Пролеће је дошло и птице се чују,
ал` ја бих радије у школску клупу.
Моја је жеља заиста скромна
да ускоро чујем школска звона.

Софија Стефановић, 2/4

Песма учитељици

Има једна учитељица,
друго чет`ри води она,
воли своју чету малу,
види се из авиона.

Учи своје ђаке мале,
да велики људи буду,
а родитељи „њене деце“,
захвални су јој на труду.

Захвални је мало рећи,
не знам наћи придев „већи“,
кад их опет она сложи,
другарство ће да се множи.

Мала чета матиш, српски,
онлајн учи ових дана,
најбољи су друго чет`ри
и учитељица Маријана!

Марта Вуковић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Свет

Свет је мали, сад је бар јасно,
чувајмо га људи, да не буде касно.

Не расипај воду, јер је мало има,
а она је за живот потребна баш свима.

Не сецимо шуме, па да их је више,
јер свако стабло за једног од нас дише.

Докажимо да смо људи,
својим понашањем само човек буди!!

Растко Беловођанин Радовановић, 2/4

Школа моја

*И*ма једна школа fina,

сва шарена, пуна боја.
У њој пуно среће има,
то је, децо, школа моја.

Има једна клупа мала,
кол`ко тајни она чува.
Петицама нема броја,
то је, децо, клупа моја.

Има једна дивна дама,
она нам је као мама.
Она је неко веома важан,
она је стуб, темељ снажан.

Сва је мудра, сва је своја,
то је, децо, учитељица моја!!

Милош Марић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Сунцокрети

На њиви плодној, родној,
тридесет један сунцокрет,
звезди својој најсјајнијој,
прати сваки покрет.

Упија њене зраке,
да порасте семе свако,
прати њене кораке,
учити живот није лако.

Сложна њива расцветала,
тако лепа, мила, мала,
поносне су учинили,
оне што су их засадили.

Кад наступи тиха ноћ,
на одмор се мора поћ,
већ ујутру с`првим зраком,
љубав она шаље сваком.

Хелена Радуловић, 2/4

Школска тишина

*С*ад у школи тишина влада,
празне клупе и столице,
нема другара и учитељице.

Невидљива корона,
затворила је школска врата
нема смеха, нема вике...

Али знајте другари,
после туге срећа дође,
и корона мораће да прође!

Данило Шоргић, 2/4

Тужна школа

*М*оја школа тужно плаче,
нема у њој ниједно ђаче.
Не чује се више врева,
нити у њој неко пева.

Неко време чудно дође
и не зна се кад ће да прође.
Клупе наше празно стоје,
чекају учитељицу и другаре моје.

Све што дође, то и прође,
па ће и ово проћи...
Школо моја, опет ћемо
весело ти доћи.

Анђела Зајић, 2/4

Учитељица Маријана

Недостаје нам сваког дана,
наша драга Маријана.
Да нас учи,
да нас чува,
на излете да нас води,
да нам пева, да нам годи!

Делом српски, матиш делом,
све уживо, ништа мејлом.
А кад вируси ови прођу,
сви у школу нека дођу,
нек`се песма опет чује,
хором којим диригује!

Александар и Стефан Јовановић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Учитељица

*М*оја учитељица Маријана,
у мислима ми је сваког дана.
Од када влада овај вирус,
за друго четири огроман је минут.

Тридесет један ђак Вас чека,
као да долазите из далека,
да Вас загрле сва срца наша,
у нама другарство буди љубав Ваша.

У свој дневник, она свако вече,
о свом ђаку нешто рече.
Чупка Вам шаље загрљај прави,
за Ваше насмејано лице,
да се нижу само петице!!!

Хана Јарановић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Чудан призор

Ја се зovem Лукић Коста

и другара имам доста.

У школу идем с`осмехом на лицу,
јер другаре волим као породицу.

Наша драга Маријана, учитељица је без мана,
она је понос својих ђака,
све нас редом воли као права мајка.

А сад је неко чудно време,
вируси неки главне су теме,
опаки јесу, трају дуже,
не дају деци да се друже.

Какав је ово чудан призор,
учитељицу сад мења телевизор,
а он те не пита јеси ли здраво
и кад си добар не каже БРАВО.

Све ће ово надам се проћи,
ми ћемо опет у школу доћи.
Вратиће се они срећни дани,
и опет ћемо се сви загрлити насмејани!

Коста Лукић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Чудно неко време

Овај карантин поред свих мана,
има и својих позитивних страна.

Чешће идем у викендицу
где сам направио на дрвету кућицу.

Доста се играм и са братом,
који ми стално скаче за вратом.

Пратимо наставу на РТС - у 2.
Имамо ли времена за игру? О, да!

Ту су и моје сестре Петра и Тара,
ал` у играма Петра стално вара.

Ипак једва чекам да све ово прође
и да нормално време поново дође.

Ови песму сам смислио без мука,
јер ми је помагао мој старији брат Лука.

Лазар Аризановић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Школа

Сваки дан у кући рад,
деца мисле о школи сад.
Опет би да иду у школу и
тамо уче, а не овако од куће.

Нисмо знали што сад знамо,
да од школе нема боље.
Учење, рад, напор тежак тад,
све смо учинили,
да би нашу учитељицу усрећили.

Друго четири никада не одустеје,
ни када вирус влада.
Све чинимо тада да што брже прође,
да друго четири опет у школу дође.

Богдан Ђорђевић, 2/4

Школска дружина

*М*арко, Лав, Богдан и ја

Екипа страшна, чудесна сва!
У играма нашим немамо страха
Јер ми смо дружина много јака!

Више од свега ми волимо знање.
Кад имаш знање проблема је мање!
Зато читамо и учимо много...
Осмех и памет, то је наш лого!

Искрено, више од учења волим
Кошарку и велики одмор у школи.
Деци је ипак кроз игру важно,
Уз знање и тело да постане снажно!

Ал' исто тако једнако волим...
Минецрафт, Роблох, Тик Ток и Сону.

Кад киша пада или ветар дува,
Друштванце игрицу упорно грува!

Фали ми школско двориште оно.
И мени је чудно ал' фали и звоно!
Звоно што само за децу звони
Да постану будући шампиони!

Новак Гађански, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Друго чет`ри

Има једно друго чет`ри,

за њих само лепе речи.
У школи их сви већ знају,
као једну чету сјајну!

Дружина су они права,
војска мала, равноправна.
Школу воле, вредно уче,
код њих никад нема туче,
само шале, песме, смеха
и љубавна искра нека!
Радују се сваком дану,
воле своју школску клупу
и другаре на окупу!

Учитељица их много воли
и са њима дивно збори,
збија шале, песма пева,
задатке им она спрема.
Друго чет`ри тим је прави,
директор их свуда хвали,
Маријанина чета права,
све другар, до другара!!!

Маријана Поповић, 2/4

Дружина учитељице Маријане

Реч, две о ауторима...

"Велики је успех урадити праву ствар у право време. Ова збирка песама, круна је и победа над једним почетком, а кажу да је сваки тежак!

Док ми у песамама малих аутора препознајемо све елементе озбиљних песника, они корачају ка капији знања трећег разреда.

Част је и познавати их, а тек велика радити са њима и савладавати препреке или бити њихов учитељ, као и учитељица Маријана, која их је подстакла на креативност, пробудила у њима маштовитост, подсетила на самокритичност и одговорност и преточила мудрост."

Учитељ Дражен

Дружина учитељице Маријане

